

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ
ΤΗΣ ANNAΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

*Ἐκφωνηθεὶς τῇ 13 Ἰουλίου 1960 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ
τοῦ Α' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν*

ὑπὸ ΠΕΤΡΟΥ ΠΕΝΝΑ

Πολυσέβαστη καὶ ἀγαπημένη μας νεκρή !

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ ἔταιρεία Σερρῶν—Μελενίκου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος αὐτῆς, βαθυτάτην αἰσθάνεται λύπην καὶ θλίψιν, διὰ τὸ τεράστιον καὶ δυσαναπλήρωτον κενὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἀφίνεις. Ὅχι μόνον διότι στεροῦμεθα ἔμπνευσμένης καὶ διακεκριμένης συνεργάτιδος, τῆς αἴγλης τοῦ ὀνόματός σου, τῆς προσωπικότητός σου, ἀλλὰ διότι ὑπῆρξες δι' ὅλους μας Σύμβολον καὶ παράδειγμα καὶ ἡ ζῶσα ἱστορία μιᾶς ἐποχῆς μεστῆς ἰδανικῶν καὶ ὤραιων ἀγώνων, ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀπελευθερωτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέδειξαν τὴν ἀγαπημένην μας πόλιν τῶν Σερρῶν πρωτοπόρον καὶ φωτοδότην φάρον.

Μολοντί παιδοῦλα ἀκόμη ἐγκατέλειπες τὰς Σέρρας, διὰ νὰ συμπληρώσῃς τὰς σπουδὰς σου εἰς τὸ Ἀρσάκειον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ μολοντί δὲν ἐπανῆλθες πλέον διὰ μόνιμον παραμονὴν εἰς αὐτάς, δὲν ἔζησες εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ μὲ μίαν βαθεῖαν ἀγάπην πρὸς αὐτάς καὶ τὴν Μακεδονίαν. Τῆς ἀγάπης σου αὐτῆς δεῖγμα, ἀλλὰ καὶ δῶρον ἀνεκτίμητον διὰ τοὺς Σερραίους, εἶναι οἱ «Ἄλλοι σου Καιροί» ὅπου καθρεπτίζεται ὀλοζώντανα ἡ οὐσία τῆς ἀλλοτινῆς ἐκείνης ἐποχῆς καὶ ὁ νοσταλγικὸς σου ἀντίλαλος.

Ἡ βαθυτάτη καὶ εὐρυτάτη μόρφωσίς σου, τὸ ἦθος, ὁ πατριωτικὸς σου ἐνθουσιασμός, ὑπῆρξαν τὰ κύρια χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα ἐχάραξαν ἐφεξῆς τὰ πεπωμένα σου.

Ἀριστεύσασα εἰς τὸ Ἀρσάκειον καὶ τιμηθεῖσα μὲ τὸ βραβεῖον τῆς Ραλλείου Ἀκαδημίας, ἐκλήθης νὰ μεταδώσῃς τὴν ἐσωτερικὴν σου φλόγα πρὸς τὰς νεωτέρας γενεάς, εἰς τὸ τέμενος εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὡς μαθήτρια ἢ ἰδία διέπρεψες. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀποχωρήσασα τοῦ Ἀρσακείου ἠθέλῃσες, μετὰ τῆς ἀγαπημένης σου ἀδελφῆς Λουίζας, νὰ ἐφαρμόσῃς τὰς ἐκπαιδευτικὰς σου με-

θόδους εἰς ἰδικόν σου διδασκῆριον, ὅπου συνεκεντρώθη τὸ ἄνθος τῆς Ἀθηναϊκῆς νεότητος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐμπνευσμένην διδασκαλίαν σου ὄλων τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων καὶ ἰδίως τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἐγαλουχήθησαν γενεαὶ ὀλόκληροι καὶ μὲ τὰ νάματα τοῦ πατριωτισμοῦ.

Αἱ Σέρραι καὶ ἡ Μακεδονία, τὰ βάσανα τῶν ὑποδούλων, ὁ πόθος τῆς ἐλευθερίας, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα, αἱ ὠραῖαι περιγραφαὶ καὶ αἱ ἐμπνευσμέναι ἐξάρσεις γύρω ἀπὸ τὰ θέματα αὐτά, μετέβαλον τὰς αἰθούσας τῶν διδασκῆριων σου εἰς ναὸν ὅπου ἐτελεῖτο ἀληθῆς ἐθνικὴ μυσταγωγία.

Ὡς διὰ μαγείας ἤναπτες τὴν πατριωτικὴν φλόγα εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν νεαρῶν μαθητριῶν σου καὶ ἔκαμνες τὰς παλλούσας ἀπὸ συγκίνησιν νεαρὰς καρδίας νὰ ὀραματίζωνται μεγάλην καὶ ἔνδοξον τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν μετέδωσες τὰ φῶτα τῆς μαθήσεως εἰς τὰς πλέον ἐκλεκτὰς δεσποινίδας τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλὰ καὶ ὅταν λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς σου σὲ ἠνάγκασαν νὰ κλείσης τοῦ ἐκπαιδευτηρίου σου τὰς αἰθούσας, τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, τὸ ὅποιον ἐλάμπρυνες διὰ τῆς προεδρίας σου, ὑπῆρξε κονίστρα, ἡ ὁποία σὲ κατέστησε πανελληνίως γνωστὴν καὶ σὲ ἐπέβαλεν ὡς τὴν πλέον φωτεινὴν σύγχρονον γυναικείαν μορφήν. Διότι ἀκούραστος ἐμπνεύστρια καὶ ἐργάτρια παντὸς εὐγενικοῦ καὶ ὠραίου, ἔδωσες ὄλον τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ὄλην σου τὴν ψυχὴν εἰς τὴν διάπλασιν Ἑλληνίδων μητέρων καὶ τὴν διατήρησιν τῆς Ἑλληνικῆς παραδόσεως.

Καλλιμόρφος κόρη, προικισμένη μὲ σημαντικὰ προσόντα καὶ ἐξαιρέτους πνευματικὰς ἀρετάς, ἠθελημένως ἀφιέρωσες τὴν ζωὴν σου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου.

Ἔτσι ἡ μοῖρα σὲ ἠθέλησε. Ἄντι μιᾶς ἀπλῆς γυναικός, μητρὸς ὀλιγομελοῦς οἰκογενείας, εἰς τὸν ἐπίζηλον ρόλον τῆς μητρὸς τῶν Ἑλληνίδων μητέρων. Οἱ πανηγυρικοὶ τοὺς ὁποίους ἡ ἰδία συνέθετες, ἐξαίρουσα τὸν μητρικὸν καὶ παιδαγωγικὸν ρόλον τῆς γυναικός, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἑορτὴν τῆς Ἡμέρας τῆς Μητέρας, ἀπολύτως προσιδιάζουσι εἰς Σὲ καὶ ἀκτινοβολοῦν τὰ ἐσώψυχά Σου.

Πόσοι καὶ πόσοι ἀπὸ ὅσους περιβάλλομεν σήμερον τὸ φέρετρόν σου, δὲν ἠσθάνθημεν αὐτὸ τὸ ἀπερίγραπτον μεγαλεῖον, μιᾶς ψυχῆς ὑπερόχως ἀγνῆς καὶ ὠραίας καὶ δὲν ὑπέστημεν τὴν ἀκαταμάχητον γοητείαν τῆς εὐγενικῆς φυσιογνωμίας σου, πὺ ἀντικατοπτρίζει τὸν πλούσιον καὶ ἀγγελικὸν ἐσωτερικὸν σου κόσμον ;

Διὰ τὰς πολλαπλὰς ἀρετάς σου καὶ τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν σου καὶ πνευματικὴν προσφορὰν, τῆς ὁποίας λεπτομερειακὴ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι τοῦ παροντος, ἡ Ἀκαδημία ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία σὲ ἐτίμησαν ἐπαξίως, ἡ δὲ Κοινωνία μετὰ σεβασμοῦ ἐπρόφερε, καὶ θὰ προφέρῃ πάντοτε τὸ ὄνομά σου.

Καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, καταθέτον σήμερον δι' ἐμοῦ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ Σου, ὡς φόρον τιμῆς ἐλάχιστον, ἐκφράζει μαζί μὲ τὴν θλίψιν του, καὶ τὸν ἀπέραντον θαυμασμόν, πρὸς Σέ, τὴν ὑπέροχον Σερραϊαν, τὴν ἀσύγκριτον Ἑλληνίδα, τὴν ἔξοχον γυναῖκα, τὴν Μητέρα τῶν Μητέρων καὶ σοῦ εὐχεται αἰωνίαν τὴν μνήμην καὶ γῆν ἐλαφράν.